TERESA SOLÉ
Un mes a l'uci a Lleida

"Pujo en bici elèctrica 5 km sense esbufegar"

ANA JIMÉNEZ

Societat

"I em vaig despertar 21 dies després"

Recuperada. Teresa Solé fa bici –30 o 40 km– i caminades cada setmana. "Crec que estic millor que abans"

Al davant té un estiu a la Cerdanya, continuar cuidant la seva neta que acaba de fer quatre mesos, reunir-se i compartir sortides i caminades amb la seva *bombolla d'amistat*, el seu marit i una altra parella, amb qui es va infectar el març del 2020 a la Cerdanya... "I tinc pendents les balenes. No ho vam poder fer l'hivern passat perquè ho van suspendre arran que un grup de japonesos emmalaltís de covid. Mira, després vam caure nosaltres. Potser no pot ser immediatament, però quan sigui segur, ho farem. Illes Fèroe, observar balenes i icebergs", explica amb alegria. A Teresa Solé, acabada de jubilar, amb prou feines no li queda res de la ferotge covid que va viure al març i abril de l'any passat. Va ser de les primeres a caure davant el nou coronavirus. Es va despertar al cap de tres setmanes en un hospital de Lleida sense músculs, sense poder empassar, sense saber moure's o estar asseguda.

"Però ja no me'n queda res, ni tan sols allò que us vaig explicar al juliol, que al formatge i a la llet els trobava un gust horrible. El que més va trigar a marxar va ser el gust saladíssim del pernil", recorda.

"A l'última revisió amb el pneumòleg em van veure unes taquetes i jo pensava que per això em notava de vegades tan cansada, encara que en poca estona em recupero, eh? Resulta que les taquetes són dels anys que vaig fumar". També posa al compte de la covid la caiguda del pèl, que va solucionar en un parell de mesos amb un producte de la farmàcia.

Fa 30 o 40 quilòmetres en bici "elèctrica, esclar, però cal pedalar". En camina 8 o 12 un parell de vegades a la setmana. "I a la Cerdanya pujo en bici sense aturar-me els 5 quilòmetres de pendent fins a casa meva i arribo sense esbufegar. Crec que estic millor que abans", assegura. Enrere, lluny, ha quedat l'uci, ser a punt de morir-se, la dolorosa rehabilitació i els mals gustos del menjar. "Ens hem vacunat. No em preocupa que la gent es mogui. Si estàs vacunat, no és perillós. Veig el panorama clar".●